

Dagsordenens enkelte punkter.

1. Generaldirektørens beretning.

Emnet for generaldirektørens rapport i år var som i de to foregående år: ILOs program og struktur¹). Generaldirektør *Morse* beskæftiger sig heri kun med de områder for organisationens program og struktur, om hvilke der efter debatten i de foregående år synes at være enighed. De mere omstridte spørgsmål behandles fortsat af styrelsesrådet og af dets arbejdergruppe i overensstemmelse med den i 1964 vedtagne resolution herom.

I debatten i år deltog over 200 talere. Disse beskæftigede sig først og fremmest med de af *Morse* skitserede udviklingslinier for ILOs program og struktur, som omfatter følgende: udvikling og nyttiggørelse af de menneskelige ressourcer, udbygning af de sociale institutioner (arbejdsgiver- og arbejderorganisationer, etablering af effektive regler til behandling og bilæggelse af stridigheder m. m.) og bedring af arbejds- og levevilkårene for arbejdstagerne. Herudover beskæftigede mange af talerne sig med forholdet mellem organisationens almindelige, normgivende virksomhed og dens indsats på området for teknisk samarbejde med udviklingslandene. En mere aktiv deltagelse i løsningen af udviklingslandenes problemer ville forøge organisationens muligheder for at bevare sin indflydelse indenfor sit specielle område. Den normgivende aktivitet (konventioner, henstillinger, resolutioner m. v.) må så samtidig smidiggøres, således at et større antal lande tager normerne i anvendelse.

I sin svartale kom generaldirektøren ind på den kommende indsats på de ovennævnte 3 områder, og han udtrykte glæde over den positive modtagelse, hans oplæg til diskussionen havde fået. Han kom herudover også ind på ILOs forhold til FN og hele FN-familien.

Der bør finde et snævert samarbejde sted mellem ILO og de andre organisationer på de områder, hvor ILO har interesser i projekter og programmer, som f. eks. når det drejer sig om økonomiske og sociale følger af nedrustning eller samarbejde med FN om handel og udvikling. Også industrialiseringen og dens problemer vil være kommende opgaver for ILO, og *Morse* oplyste, at rapporten til 1966-konferencen vil beskæftige sig med dette emne.

Om organiseringen af ILOs virksomhed oplyste *Morse*, at ILO på flere måder decentraliserer sit arbejde i de kommende år. Først gennem oprettelse af flere regional-kontorer, som kan få en bredere kontakt med regeringer, arbejdsgiver- og arbejderorganisationer i medlemslandene. Dernæst ved afholdelse af regionale konferencer i større omfang end hidtil, og endelig ved nærmere samarbejde med de mange regionale organisationer og organer, som allerede eksisterer i de forskellige verdensdele. Samtidig var han dog enig med de delegerede, som havde peget på begrænsningerne i decentraliseringsprocessen, idet det var vigtigst ikke at sprede ressourcerne for meget og ikke at svække organisationens centrale institution: arbejdskonferencen.

2. Finansielle spørgsmål.

Arbejdsorganisationens budget for 1966 behandlede i den særlige finanskomité, der består af en regeringsrepræsentant fra hvert medlemsland, der deltager i konferencen. Forud for forelæggelsen i finanskomiteen har budgetforslaget været behandlet i arbejdsorganisationens styrelsesråd, og det er her, den egentlige detaljerede behandling af forslaget finder sted.

Budgetforslaget for 1966 omfattede ud-

¹) *Report of the Director-General, Report I (Part I) Geneva, 1965.* Rapporten er oversat til dansk: ILO's program og struktur, København 1965. Oversættelsen er foretaget af arbejds- og socialministeriernes internationale afdeling.